

¿Botou María perfume aos pés de Xesús?

María, chamada Magdalena, non é a irmá de Lázaro. A única información que temos sobre María Magdalena é que foi liberada dos espíritos malignos e que estivo presente no momento da crucifixión e resurrección de Xesús, acompañando á súa nai, María.

¿Botou María perfume aos pés de Xesús?

Narrativa do evanxelista João

O evanxelista Xoán narra que Xesús, seis días antes da festa da Pascua, foi á cidade de Betania, cidade de Lázaro, que estivo morto durante catro días e que Xesús resucitou de entre os mortos (Xoán 12: 1).

Ofreceuse unha cea e, como de costume, Marta serviu á mesa, na que estaban Xesús e Lázaro, entre outros (Lucas 10:40; Xoán 12: 2).

Nun momento determinado, durante a cea, en presenza dos discípulos, María tomou un arrátel [1] de unguento puro de nard, de gran valor e unxiu os pés de Xesús. Despois procedeu a secar os pés de Xesús co pelo, de xeito que a casa perfumouse co cheiro da pomada (Xoán 12: 3).

Esta é a mesma María que estaba aos pés de Xesús para escoitar as súas ensinanzas, mentres Marta se ocupaba das tarefas

domésticas (Xoán 11: 2; Lucas 10:42).

Narracións dos evanxelistas Mateo e Marcos

Os evanxelistas Mateo e Marcos narran un suceso similar, que trata dunha muller que derramou un perfume, un acto similar ao realizado por María, irmán de Lázaro, con todo, esta muller derramou o nardo na cabeza de Xesús e non usou o pelo para secalo.

O evanxelista Marcos sitúa o evento no tempo como dous días antes da Semana Santa, e tanto Mateo como Marcos traman o lugar como a casa de Simón o leproso (Marcos 14: 1-3; Mt 26: 6-7).

A diferenza de Xoán, os evanxelistas Mateo e Marcos non rexistraron o nome da muller, o que demostra que era unha estraña do círculo dos apóstolos, xa que todos coñecían a Lázaro e as súas dúas irmás, Marta e María.

Coñecer a identidade da persoa ou a súa relación con outra, que se sabe, fai que os narradores non esquezan rexistrar o nome da persoa. O evanxelista Xoán non menciona o nome da samaritana, porque pertencía a un pobo que non se comunicaba cos xudeus, era muller e estranxeira, polo tanto, os discípulos non tiñan proximidade con ela. O que marcou á muller foi a súa orixe, Samaria, e o desacordo entre samaritanos e xudeus, asuntos suficientemente importantes para a narración (Xoán 4: 7).

Narrativa do evanxalista Lucas

Lucas relata outro suceso, no que participaron Xesús e unha muller, cando un fariseo o invitou a comer. Cando Xesús estaba sentado á mesa, achegouse unha muller que, chorando, lavou os pés con bágoas e limpou os pés co pelo; e despois bicou e unxiu os pés de Xesús co unguento que había no recipiente (Lucas 7: 37-38).

O fariseo, ao ver esta escena, murmurou dicindo: “Se fora profeta, sabería quen e que muller foi a que o tocou, xa que é pecadora” (Lucas 7:39). O fariseo coñecía á muller e etiquetouna como pecadora, pero o evanxalista Lucas non a coñecía e o seu nome tampouco sería relevante, xa que non tiña relación con outros personaxes do Novo Testamento.

Evanxeos sinópticos

O que se pode ver lendo os evanxeos sinópticos é que, seis días antes da festa da Pascua, María, irmá de Lázaro, na cidade de Betania, durante unha cea, unxiu os pés de Xesús e os limpou co pelo. Máis tarde, outra muller, cuxo nome non se revela, botou na casa de Simón o leproso o mesmo perfume sobre a cabeza de Xesús, unghendo así o seu corpo (Mt 26: 7 e 12; Marcos 14: 3 e 8).

Nas narracións dos evanxelistas Mateo e Marcos, Xesús estaba en Betania, na casa do leproso Simón, cando unha muller botoulle unha cara botella de perfume na cabeza. A acción da muller provocou indignación nos discípulos, que afirmaban que o perfume era moi caro e que se podía dar aos pobres. Á súa vez, Xesús reprende aos discípulos, resaltando a lei (Deut 15:11), e que o acto desa muller era o presaxio da súa morte e sepultura, e que ese suceso sería denunciado onde queira que foi anunciado o evanxeo (Mt 26: 10-13; Marcos 14: 6-9).

Xoán, no seu Evanxeo, conta que o suceso aconteceu en Betania, seis días antes da Semana Santa, e que Lázaro estivo presente. Sinala que María colle o perfume e unge os pés de Xesús, limpándoos co pelo, mentres Marta servía a mesa, o que suxire que a cea tiña lugar na casa de Lázaro.

María, chamada Magdalena, non é a irmá de Lázaro. A única información que temos sobre María Magdalena é que foi liberada dos espíritos malignos e que estivo presente no momento da crucifixión e resurrección de Xesús, acompañando á súa nai, María.

“E algunhas mulleres que foran curadas de malos espíritos e enfermidades, María, chamada Magdalena, da que saíron sete demos” (Lucas 8: 2).

María Magdalena tampouco foi a muller pecadora que lavou os pés de Xesús coas bágoas na casa do fariseo, segundo informou o evanxelista Lucas. Non hai ningunha base bíblica para considerar a María Magdalena como unha prostituta ou pecadora ou como irmá de Lázaro.

San Gregorio Magno, que viviu case 1500 anos, foi o que identificou erróneamente a María Magdalena como a “pecadora” do versículo 2 de Lucas 8 e como a mesma María de Betania, a irmá de Lázaro.

As Marías

O evanxelista Xoán deixa claro que a muller que unxiu os pés de Cristo en Betania durante unha cea era María, a irmá de Lázaro (Xoán 11: 2). É improbable que o evanxelista se equivocase coa identidade da persoa que ungiu os pés de Cristo e secou cos seus cabelos, xa que coñecía a ambos: María, irmá de Lázaro e María Magdalena, polo que se deduce que a muller que ungiu os pés de Xesús é non María Magdalena.

O evanxalista Lucas, despois de narrar o episodio da muller que, na casa dun fariseo, lavou os pés de Xesús con bágoas e os limpou co pelo, fai referencia a María Magdalena como seguidora de Xesús, con outras mulleres. Polo tanto, o evanxalista Lucas coñecía a María Magdalena e non hai ningunha razón para que omitise o seu nome, se a muller que lavou os pés de Xesús con bágoas era realmente María Magdalena.

Cabe mencionar que o suceso narrado polo amado doutor tivo lugar arredor de Galilea e, nun momento diferente da Pascua, concretamente da Pascua que precedeu á morte de Cristo. A última Pascua só se informa no capítulo 22, mentres que a historia da muller que regou os pés de Xesús foi relatada no capítulo 7 do evanxeo de Lucas.

A pesar das similitudes entre as historias narradas polos evanxelistas, as narracións de Mateo e Marcos refírense á mesma muller que, á súa vez, non é María, a irmá de Lázaro, nin a pecadora denunciada por Lucas.

As diferenzas entre a historia narrada por Mateo e Marcos, a narrada por Lucas e Xoán, suxiren que a historia escrita por Mateo e Marcos trata dunha muller descoñecida polos apóstolos. Botou o precioso bálsamo sobre a cabeza de Cristo, mentres que as outras dúas mulleres, María, irmá de Lázaro e o pecador, ungián os pés de Cristo.

Mateus e Marcos non fan ningunha referencia á persoa de Lázaro, a pesar da súa importancia histórica, nin se refíren a María, a irmá de Lázaro, unha muller moi coñecida polos discípulos.

Aínda que Xesús estaba en Betania, poboado por María e a súa irmá Marta, Xesús estaba ceando na casa de Simón o leproso dous días antes da Pascua e non seis días, como nos di o evanxalista Xoán.

A muller que forma parte da narrativa de Mateo e Marcos non usou o pelo para secar os pés de Xesús, só botou o perfume, o

que leva á conclusión de que non era María, a irmá de Lázaro e nin sequera María. Magdalena, que era ben coñecido polos discípulos.